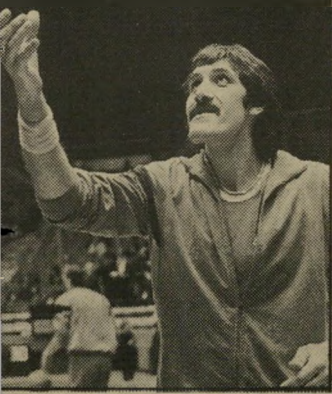

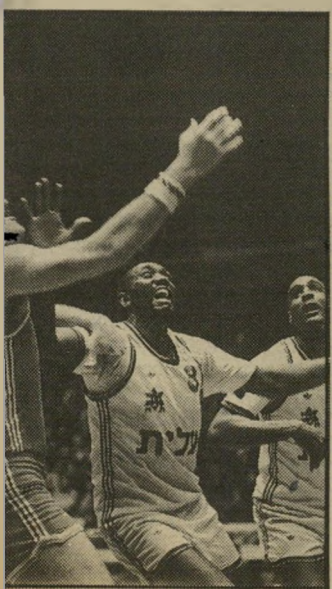
תנקרית על הספסל

חיומו ולדימיר טקצ'נקו מ' מתין לכדור, הנמצא בתוך הסל, במהלך החימום שלפני פתיחת המישחק. למרות פגיעתו המתמשכת של הענק הרוסי (220 ס"מ) החליט מאמנו, סרגיי בלוב, לשתפו במישחק. טקצ'נקו זכה בתשואות רמות מהקהל האוהד.

חסימה קווין מגי (משמאל), שקלע 29 נקודות לסל צסק"א, מנסה לחסום את סרגיי טרקנוב, הקפטן גבה-הקומה של האלופה הרוסית. במהלך ה' מישחק נפגע טרקנוב בעינו על-ידי שחקן מכבי. טרקנוב קלע 30 נקודות, והיה ממצטייני המישחק. ל' מטה: מרסר (במרכז התמונה) מנסה להפריע, תוך זעקות, לוולדימיר טקצ'נקו (משמאל) לקלוט כדור חוזר. מתבונן בהם קווין מגי.

איזו קטנוניות דחפה אותו לכמעט-תקי רית בינלאומית?

גלדיאטורים של זמנו

שבת קרוב מאור לספסל-השחקנים. עקבתי אחריהם, ראיתי את פעולתם, והתחזקתי כי התחושה שכל מה שמתרחש היום במיגרש-הספורט רחוק מאוד מלהיות ספורט. זה מישחק, הצגה, קרב של גלדיאטורים שאינם מתים בקרב עצמו, אך ההורסים את עצמם מלאט-לאט, החותכים עצמם לחתיכות, השוברים את גבם וההופכים כמדי רה לנכים, וכל זה — לשימחת ההמון. ההברל בין תקופת הגלדיאטורים ובין הספורט בימינו טמון בכך שבזמנו היו השליטים, על-ידי תנועה באצבע, קובעים את גורל המנוצח לחיים או למות. גם היום דנים עסקני-הספורט את הספורטאים למוות, על-ידי קצב לא ספורטיבי שהם מכתיבים לשחקנים. כוכב צסק"א לשעבר, איוון ארשקו, כיום אחר המאמנים, בעל קול בס עמוק מרגש, קם באחת המיסעדות ושר, לפי צלילי ההימנון הרוסי בימי הצארים: «שמור, אלוהים, את העם הרוסי ואת היהודים שהגיעו למדינת-ישראל מרוסייה». אילו היתה לי האפשרות לשיר, הייתי מזמר: «שמור, אלוהים, את הספורט והספורטאים מעסקני-הספורט».

ד"ר יולי נודלמן

פרץ בצעקה: «מה, לא נתנו לצסק"א מספיק מתנות? מה עוד?» ביקשתי שישקול את הנושא והלכתי.

כזה לא נגמר הסיפור. כעבור זמן קצר, ליד חדר ההלבשה, בא אלי עוזרו של שימעון מיורחי, אלחנן הראל — חבר-הנהלה של בנק דיסקונט — וכיין קש ממני שלא אשב יחד עם שחקני צסק"א. עניתי שאינני יכול שלא להצטרף אליהם, מפני שזה לא יהיה מגומם לסרב לבקשתם של אורחיינו. תגובתו היתה הרמסמעיית: «עזוב את האולם!» עוד שניים-שלושה שליחים של מיזרחי, וביניהם סרגיי, הגיעו ודרשו שלא אצטרף לשחקני צסק"א. מסרתי על כך לרופא צסק"א, והוא התפלא: «מה הסיבה למילחמת-היהודים הזאת?» בכל זאת מסר סנינסקי את דרישת מיזרחי לזכרו, שהכריז: «לא נתחיל במישחק, אם לא יתנו לרופא לשבת איתנו! יש לנו הזכות ל-10 מקומות מאחורי ספסלינו, ואני דורש שיביאו ספסל נוסף לאורחיינו!» אחרי שמיזרחי הבין שהרוסים נחושים ברעתם, ואף עלול להיות פיצוץ של המישחק, נכנע. ישבתי מאחורי ספסל-הכדורסלנים של צסק"א.

אינני מסוגל להבין בדיוק — כמו שלא הבינו הרוסים — מה דחף את שימעון מיורחי להתנגד לצירופי לצי וות של צסק"א, תחת להיות גא על כך שרופא ישראלי הוזמן לעזור לקבוצת כדורסל כה רצויה במדינת-ישראל.

דימיטרי מינאיב

שחקנה הצעיר של צסק"א-מוסקוובה, קיבל טיפול מהד"ר יולי נודלמן לפני המישחק. למרות הטיפול לא שותף במישחק. מינאיב פגוע במיניסקוס.

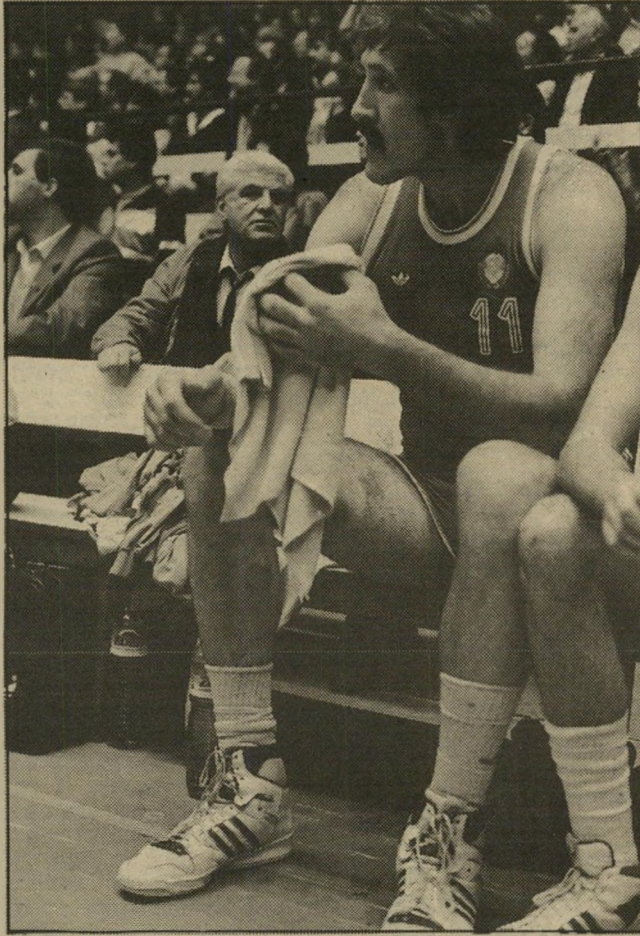
הגעתי ליד-אליהו באוטובוס, יחד עם קבוצת צסק"א. נכנסנו לאולם ויישבנו על הספסל המיועד לשחקני הכדורסל ולעוזריהם. ראיתי את עורכי-הדין שימעון מיורחי, ממנהלי קבוצת הכדורסל מכבי. בירכתי אותו לשלום, ומסרתי רשימת תרופות הדרושות ל' שחקני צסק"א. המלצתי לעשות מחווה ולתת לצסק"א תרופות אלה כמתנה.

קודם לכן, בצהריים, כבר נתתי במרכז הרפואי שלנו, מאו"ר, כמות קטנה של התרופות המומלצות כמתנה, אך לצערי לא היתה לי במרכז הכמות הנדרשת לענקי צסק"א.

לא זכיתי בבירכתו של שימעון מיזרחי, וכאשר ראה את הרשימה המומלצת על-ידי המומחים של מאו"ר, הת-

בוקרו של יום המישחק ביקרו במרכז הארצי לייצור רפואי שחקני צסק"א, דימיטרי מינאיב והד"ר ולדימיר סנינסקי, אלוף-המשנה בצבא הסובייטי והרופא הראשי של מועדון-הספורט צסק"א.

אינני רוצה להיכנס לפרטים הרפואיים שהביאו את שני האנשים האלה למרכזנו. בשיחה שארכה כמה שעות למדתי, על קצה המזלג, על בעיותיהם הרפואיות של השחקנים השונים ועל הבעיות שיש לקבוצת-הכדורסל צסק"א לגבי קבלת סיוע רפואי בבית מעולם לא הייתי מעורב בספורט, אך הוזמנתי למישחק על-ידי מנהלה של צסק"א, ולנטין אלכסנדרוביץ וכארו. איש זה, אף הוא אלוף-המשנה, ממונה על יותר מ-30 קבוצות-ספורט.

ולדימיר טקצ'נקו הסמל המיסחרי של צסק"א-מוסקוובה, חוזר לספסל אחרי שהספיק לשחק ארבע דקות. מאחוריו יושב הד"ר יולי נודלמן, שטיפל בכמה משחקני צסק"א, וכמחווה הוזמן על-ידי הקבוצה הרוסית לשבת על הספסל אנשי מכבי לא אהבו את הרעיון וניסו למנוע זאת. לידו יושב איש המישלחת הקונסולרית הסובייטית בארץ, סרגיי בויקו. מימין: נודלמן מטפל במינאיב במרכז הרפואי. באמצע: אל"מ ולנטין סנינסקי, הרופא הסובייטי.

